

sin Værdi at faa dette Rygte officielt slaaet ned, og jeg nærer ingen Tvivl om, at den højtærede Conseilspræsident vil formaa at gøre det. Der er dernæst en anden Ting, der staar i Forbindelse med de nuværende kinesiske Uroligheder, som have fremkaldt den her foreliggende provisoriske Lov og det tilsvarende Lovforslag. Der stod i Gaar, tror jeg, i nogle Blade, at nu havde Danmark og Holland og Belgien fordret af Stormagterne at være med til at ordne Forholdene derovre i Kina. Det vilde være ganske interessant, hvis den højtærede Conseilspræsident var i Stand til at oplyse os noget om, hvorvidt den danske Krigsmagt nu skal deltage i den endelige Ordning af Bokserbevægelsen.

Krabbe: De Bemærkninger, hvormed den ærede foregaaende Taler indledede sit Foredrag, vare meget begrundede, men jeg tror dog ikke, at det for et Par Aar siden behandlede Lovforslag, som han omtalte, selv om det var blevet til Lov, vilde have raadet Bod paa den Mangel af Lovbestemmelser, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at afhjælpe. Forholdet lige over for Kina er ganske ejendommeligt. Kina har bl. a. deltaget i Haag'er-Konferencen og har underskrevet alle de Konventioner og Deklarationer, som de øvrige Magter, der deltog i den, have underskrevet. Hvorvidt der har fundet nogen Ratifikation Sted fra Kinas Side, har jeg endnu ikke set noget offentligt om. Underskrifterne ere fra Sommeren i Fjor, Ratifikationerne ere efterfulgte senere, den for Danmark er først fra Høsten i Aar, og jeg ved ikke, om Ratifikation har fundet Sted for Kinas Vedkommende. Men hvis den har fundet Sted, er Kina paa en vis Maade indtraadt i det folkeretlige Forbund. Men paa den anden Side er Kina ikke i diplomatisk Forbindelse med Danmark; af asiatiske Magter har kun Japan og Siam Gesandter akkrediterede her; Kina har det ikke, og paa den Maade er dette Land altsaa uden for den folkeretlige Forbindelse med Danmark. Hvad der skal anses at være Tilfældet i saa Henseende, er selvfølgelig væsentlig afgørende for Lovforslaget. Regeringen maa være gaaet ud fra den Betragtning, at Kina er uden for den folkeretlige Forbindelse. Var Kina i den folkeretlige Forbindelse, saa behøvedes der ingen Bestemmelse som den foreslaaede. (Modsigelse fra *Justitsministeren*.) Jeg tillader mig at mene, at hvis Kina var i folkeretlig Forbindelse med os, saa behøvedes der ingen ny Bestemmelse

for at forbyde at indføre Vaaben til *Opværene* mod den kinesiske Regering, og paa den anden Side vilde det da være en Fjendtlighedsakt over for Kina at forbyde Indførelse af Vaaben til dette Lands *Regering*. Hvis man derimod gaar ud fra den modsatte Forudsætning, nemlig at den folkeretlige Forbindelse ikke eksisterer, saa er der netop Trang til Bestemmelser som disse. Men saa forekommer det mig, at Hovedbestemmelsen her er noget tvetydig. Jeg ved ikke, hvorledes Bestemmelserne ere affattede hos de Nationer, som have været Forbilledet for os, og som have ønsket vor Medvirkning. Men saadan som Loven er affattet her, gælder den jo Indførsel til det geografiske Begreb Kina. Men nu er det jo dog klart, at ifald man vilde indføre Vaaben til en af de Magter, der hjælper den kinesiske Regering til at undertrykke Oprør, saa maatte dette ikke forbydes ved denne Lov, — altsammen forudsat dette, at det ikke er nogen Krig, der foregaar i Kina, men at det er en Vaabenanvendelse, hvorved en Magt, der ikke staar i folkeretlig Forbindelse med os, hjælpes til at undertrykke et Oprør, der har rejst sig imod den. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt at skaffe sig Underretning om, hvorledes Teksten er i Bestemmelserne for andre Lande, og i hvert Tilfælde, enten de maatte være saa eller saa, maatte man præcisere Bestemmelsen lidt nærmere saadan, saa at den vedbliver at være et Forbud mod Indførsel af Vaaben til Bokserne, eller, om man vil, ogsaa til den ikke i folkeretlig Forbindelse med os staaende kinesiske Statsregering, men at den ikke tillige er et Forbud mod Indførsel af Vaaben til de med os i folkeretlig og venskabelig Forbindelse staaende Magter, Frankrig, Rusland, Tyskland osv., der anvende Vaabenmagt i Kina. Derfor tror jeg, at Hovedbestemmelsen i Lovforslaget trænger til noget nærmere Bearbejdelse. — Naar det danske geografiske Omraade, for hvilket Loven skal gælde, er givet saadan, at det skal være for Danmark og de vestindiske Øer, at Forbudet skal gælde, saa forekommer det mig, at det er noget vilkaarligt at medtage af Bilandene alene de vestindiske Øer. Ganske vist er dette vel det nærmest praktiske, men jeg tror, at det heller ikke har videre praktisk Betydning for Vestindiens Vedkommende, og naar man altsaa kun opfylder et Korrekthedskrav, saa ved jeg egentlig ikke, hvorfor man tager det ene Biland og ikke de andre. — Hvad angaar den ny Bestemmelse, som er tilføjet Lovforslaget, men som